

Din razele de soare

Sorina

Din razele de soare

Mă întreb, dacă m-adoarme marea,
pe margini de nisip, de valuri mângâiate,
nu ar cădea cumva, pe pleoapele plecate,
un zbor de păsări albe, ce cheamă depărtarea?

Dar dacă mă adoarme pe spuma lui, un val,
ce-nvăluie-n cristale nisipul auriu,
nu m-aș trezi mirată că plaja-i un pustiu,
când soarele răsare din apă ireal?

Închid deodată visul, cu pleoapele ușoare,
pe umerii mei goi, un val de mare cade
și văd în largul mării superbe naiade,
ce dau sclipire apei, din razele de soare!